

Bilag til bet. o. lovf. om forsvarrets organisation m. v.

bør samle sig om den øverste planlægnings- og koordineringsfunktion, således som anført i forsvarsstyrelsens udtalelser af 30. maj d. å., jfr. forsvarschefens skrivelse af s. d. og hans notat af 27. s. m., idet organisatoriske justeringer i øvrigt bør bero på nærmere undersøgelser i takt med udviklingen.

Jeg kan således gå ind for, at der gives forsvarschefen samlet øverste kommando over værnene m. v., og at der oprettes en forsvarskommando, hvori værnscheferne indgår. Desuden finder jeg det hensigtsmæssigt at bevare den nylig indførte ordning, hvorefter chefen for enhedskommandoen for den sydlige del af NATOs Nordregion kan virke som chef for forsvarrets operative styrker og efter omstændighederne under forsvarschefen få den operative ledelse overdraget i fredstid.

Ligeledes er jeg enig i, at værnenes identitet må bevares, og kan endvidere tilslutte mig hovedparten af det i lovudkastets bemærkninger til § 3 anførte. Jeg er således enig i, at værnschefen — og kun han — repræsenterer den øverste militære sagskunds-kab for sit værns vedkommende.

Det, jeg må tage afstand fra, er den ansvars- og opgavefordeling, som er skitseret i lovudkastet og i visse kommentarer til dette, og som for mig at se i praksis vil blive kompliceret og virke mindre effektiv.

Medens jeg med hensyn til virksomheden inden for forsvarskommandoen finder det på sin plads, at den øverste operative planlægning og føring, efterretnings- og militær sikkerhedstjeneste, samt overordnet koordinering af forsvarrets virksomhed i øvrigt og kontrol med dets ressourcer behandles i forsvarsstaben, må jeg ud fra saglige betragtninger og med støtte i praktiske erfaringer fastholde, at værnscheferne må bistå forsvarschefen direkte i udøvelse af kommandofunktionerne og under forsvarschefen have ansvar for opstilling af respektive værns styrker gennem såvel uddannelse af personel og enheder som forvaltning af personel, materiel, fornødne etablissementer og de hertil afsatte midler.

For søværnets vedkommende må jeg i denne forbindelse påpege, at den egentlige sømilitære enhed er det udrustede og bemandede skib. Det vil næppe kunne bestrides, at den øverste sømilitære sag-

kunds-kab, d. v. s. søværnschefen, er den myndighed, som bedst kan iværksætte, styre og kontrollere de førnævnte opstillingsfunktioner, der bl. a. indebærer behandling og beslutning inden for følgende områder: personeludvælgelse, -uddannelse og -forde-ling samt nautiske og sikkerhedsmæssige såvel som våben- og fremdrivningstekniske forhold.

Det må eksempelvis holdes for øje, at en skibsbesætnings uddannelse om bord, dens udskiftning, orlov og ferie m. v. påvirkes direkte af ændringer i skibets anvendelse til f. eks. patruljetjeneste, fiskeri-inspektion og øvelser i hjemlige, grønlandske, færøske eller udenlandske farvande, og anvendelsen afhænger igen af såvel planlagt vedligeholdelse af skibets materiel som af reparation af opståede havarier. Der er derfor behov for et nært samarbejde mellem en række udøvende myndigheder i søværnet, ansvarlige for enkeltheder vedrørende ud-dannelse, operativ kontrol, forvaltning af personel og materiel m. v. Da disse myndig-heders interesser imidlertid kan være mod-stridende, og da økonomiske forhold også skal tages i betragtning, må såvel planlæg-ning af skibenes forvaltning som dennes udførelse fra dag til dag samles hos én ansvarlig sagkyndig myndighed. Det sam-lede saglige og disciplinære ansvar for alle disse forhold er og må derfor være udeleligt — og er i øvrigt naturligt sammenknyttet med en sagkyndig rådgivningsfunktion.

Jeg finder således, at forsvarsstyrelsens forslag — fremsat i forsvarschefens skrivelse af 20. september — vil kunne sikre en sag-ligt rigtig og klar ansvarsfordeling, hvor-imod den i ministeriets lovudkast skitserede ordning må forventes at blive mindre effektiv og mere personelkrævende samt ansvarsforflygtigende på det udførende plan.

4. Med hensyn til søværnets sammensæt-ning og omfang er mine bemærkninger ind-arbejdet i forsvarschefens skrivelse af 5. august 1968. Den af ministeriet valgte for-mulering af lovudkastets § 7 kan jeg accep-tere. Jeg har imidlertid konstateret, at de af ministeriet medtagne lovforslagsbemær-ninger til § 7 er betydeligt afkortede i for-hold til de af mig formulerede, og jeg ønsker derfor at henlede opmærksomheden på disse. Specielt ønsker jeg at fremhæve det uheldige forhold, at søværnets styrker i tal-